A°. 1839. No. 89.

DINGSDAG, DEN 5den NOVEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *November* 1839.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan de Slaven *Phillippus, Carolina, Doris, Jacques* en *Hermanus*; toebehoord hebbende aan A. MELCHERTS.

2o. Aan de Slaven *Bebé, Sophia* en *Joseph;* toebehoord hebbende aan den Boedel wijle ANNA ELISABETH van LINCK.

3o. Aan de Slavinnen *Susette* en *Clarisse;* toebehoord hebbende aan C. SWAVING. — En

4o. Aan de Slavin *Wilhelmina;* toebehoord hebbende aan H. J. LEGE; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. PHILIP JAN UBBERGEN.
CAROLINA ALBERTINA UBBERGEN.
THEODORUS JABOBUS UBBERGEN.
JACQUES HENDRICUS UBBERGEN.
HERMANUS JOHANNES UBBERGEN.

2o. HENRIETTA ANNA DRIEBERGEN.
ANNA SOPHIA DRIEBERGEN.
JOSEPHUS FREDERICUS DRIEBERGEN.

3o. SUSETTE LOUISE DOORN.
CLARISSE CHRISTINA DOORN.

4o. MARGARETHA WILHELMINA LICHTVELD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *November* 1839.

Namens Zijne Excellentie den Schout-bij-Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 3 September 1839.

Hollandsche Berigten.

'S GRAVENHAGE, 28 Augustus.

Heden heeft alhier een treffend geval plaats gehad, naardien een vader, bij ongeluk, bijna zijn eigen kind van het leven zou hebben beroofd. Eenige turfdragers in dienst van de wed. Keizer, alhier, hadden zich namelijk voorgenomen om den dag van heden, zijnde de trouwdag van hun jongen baas, vrolijk door te brengen. De schippersknecht nam op zich om bij het uitkomen van het jong gehuwd paar uit de kerk, eenige vreugdeschoten te doen. Vóór het daartoe bestemde geweer af te schieten, waarschuwt die bezorgde vader zijn negenjarig zoontje, dat zich in zijne nabijheid bevond, uit den weg te gaan, maar toen hij denzelven aanspoorde zich te verwijderen, valt de man op het geweer, door den schok gaat de haan over, en op het oogenblik ligt het kind bijna levenloos voor zijne voeten. De prop, waarmede het geweer geladen was, is het kind op de hoogte van den schouder ingedrongen, doch door de tijdig aangebragte geneeskundige hulp er weder uitgehaald, zoodat het knaapje, hoezeer in het grootste gevaar verkeerende, nog in leven is. Hoe de stemming en de toestand des vaders is, zal geene beschrijving behoeven.

BATAVIA, 8 Mei.

De *Javasche Couranten* van 1 tot 8 Mei behelzen het volgende:

Wij ontvangen van den resident van Bantam afschrift eener missive, aan ZEd. Gestr. dd. 17 April jl., door den adsistent resident van Lebak toegezonden, inhoudende de volgende verschrikkelijke gebeurtenis:

» Ik neem de vrijheid UEd. Gestr. kennis te geven, dat op 11 dezer, in het district Sadjira, een treurig voorval heeft plaats gehad. Eene vrouw uit de kampong Malang Ninga, begaf zich den morgen van dien dag met hare drie kinderen, naar een gagaveld tot het snijden van padie.

» Des middags omstreeks vier ure, een onweder ziende opkomen, beval zij hare twee oudste kinderen een meisje van 18 en een jongetje van 6 jaren, om naar huis te keeren, zullende zij met hare jongste meisje een kind van 8 maanden, daarna volgen. Na nog eenigen tijd in het rijstland vertoefd te hebben, ging zij met haar kind op den arm huiswaarts. Ongeveer halverwege, het wachthuisje van zekeren Ki Entja genaderd, hield zij een weinig stil, om den eigenaar van genoemd wachthuisje, doch welke bleek zich niet aldaar te bevinden, aan te roepen. Op hetzelfde oogenblik bespringt haar een tijger, wondt haar deerlijk in de schouders, en brengt haar eenen beet aan het hoofd toe, zoekende zich van het kind meester te maken. Na eenen geruimen tijd met het woedende dier geworsteld te hebben, en haar kind verschrikkelijk gehavend en gewond ziende, moest zij het eindelijk loslaten. Den tijger, die met het kind wegliep, vervolgende en om hulp roepende, schoot de inlander Bassoedien, welke zich aldaar bevond, toe, en snelde met haar den tijger achterna, welke daarop zijne prooi, doch reeds levenloos, liet varen. Met evengenoemden Bassoedien en haar dood kind te huis komende, vraagt zij naar hare oudste kinderen, welke zij vroeger huiswaarts had gezonden; dan niemand dezelve gezien hebbende, verzamelde de man door der kampong eenige inboorlingen en keerde naar het wachthuisje terug, alwaar zij door den tijger was aangevallen. Sporen van bloed ontdekkende en na eenige oogenblikken te hebben rondgezocht, vonden zij de beide kinderen, gedeeltelijk reeds door den tijger verslonden, en derzelver overblijfselen, waarvan alleen de voeten zigtbaar waren, onder de padie verborgen.

» De moeder is zoo zwaar gewond dat er geene hoop op haar herstel overig blijft."

Duitsche Berigten.

FRANKFORT, 26 Augustus.

De baron von Hadeln, hertoglijk Nassausche kamerheer en luitenant-kolonel, is uit Biberich naar 's Gravenhage vertrokken met den last om aan het Nederl. Hof de treurmare over te brengen van het overlijden van Z. D. den hertog Willem van Nassau. De baron von Naundorff, kolonel en adjudant van Z. D. den hertog van Nassau, heeft dezelfde zending te vervullen aan de hoven van Rusland en Pruisen, en Z. Exc. de opperkamerheer von Wintzingerode aan de hoven van Oostenrijk, Beijeren en Wurtemberg. Het oorspronkelijke plan van eene plegtstatige tentoonstelling van het lijk van Z. D. in het paleis van Biberich heeft men weder opgegeven. Eerst morgen zal het stoffelijk overschot van hertog Willem uit Kissingen regtstreeks naar Weilburg worden gebragt; de lijkstatie neemt den weg over Hamburg von Höhe en over Usingen, aan de Mainkur, het ruim een uur van hier gelegen uiterst punt der Keurhessische grens, zal eene afdeeling Nassausche kavallerie den stoet ontvangen en naar Weilburg geleiden. Daar zal de kist, volgens het uit oude tijden bij de familie gebruikelijke ceremonieel, in het graf des hertoglijk Nassausche huis worden nedergezet. De lijkrede zal door den evangelischen bisschop Dr. Heydenreich worden uitgesproken.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 28 Augustus.

Eindelijk is de zitting van het parlement gesloten. Als men de sluitings aanspraak neveus die der opening legt dan vindt men een aantal onderwerpen van binnenlandsche aangelegenheid, die onafgedaan zijn gebleven, met name die omtrent Ierland, die omtrent de Kanada's en andere. Wat de buitenlandsche zaken betreft, trekt inzonderheid de aandacht de zinsnede in de sluitings-aanspraak, wegens het Oosten, of, gelijk H. M. zich uitdrukt, nopens de Levant, zeker om de belangen van Engeland in de Indien niet te kwetsen, die met meer regt van het Oosten kunnen geheeten worden. De verzekering, dat de vijf mogendheden het nopens het Oosten eens zijn, is zeer stellig; en niemand twijfel daaraan, of zij willen ook hier den vrede helpen bewaren; doch het is de vraag of met de onvoorwaardelijke handhaving van de onschendbaarheid des Turkschen gebieds deze wensch der mogendheden zal vervuld wor-

den. Geeft de aanknooping van onderhandelingen met Mehemed niet reeds het aanzien, dat men in hem niet langer een vassal beschouwt, maar wel de grondvester van een nieuw rijk in het Oosten? Met reikhalzend verlangen ziet men thans uit naar de berigten uit Alexandrie, daar veel zal afhangen van de houding die Mehemed aanneemt, na de hem door den Franschen officier Caillié overgebragte opeisching van de Turksche vloot [die hij trouwens reeds, naar de Duitsche berigten, bezig is op te leggen.] Men gevoelt hier, dat men met geen Pacha van Janina of dergelijken kleinen despoot, die zich tegen de Porte verzette, te doen heeft; maar met een sluwen ouden vos, die in het bezit is geraakt van eene welgeorganiseerde magt te land en te water, en, als er geweld gebruikt moest worden, veel, zeer veel onheil kon brouwen.

Doch om tot de aanspraak der Koningin terug te keeren, na de phrase over het Oosten is misschien het opmerkelijkste die over de eenstemmigheid met Frankrijk. Zij is thans niet, gelijk reeds vroeger, weggelaten; doch men vindt daarin een zweem, dat die eenstemmigheid *quaestieus* is: men voelt duidelijk, dat de steller minder heeft willen te kennen geven, dat zij onvertogen bestaat, dan wel de noodzakelijkheid heeft willen doen gevoelen haar aan te kweeken en zoo mogelijk voor volslagene verbreking te behoeden. Waarschijnlijk moet daartoe almede strekken een vertoog in het ministerieel Avondblad, hetwelk hoofdzakelijk inhoudt, dat men niet te veel gewigt moet hechten aan hetgeen sommige Parijsche en Londensche bladen nopens den stand des bondgenootschaps tusschen Frankrijk en Engeland zeggen; dat de beide regeringen elkander meer dan ooit noodig hebben, en de algemeene vrede daarop gebouwd is.

De *Times*, het voornaamste orgaan der Tories, valt de aanspraak met voorbeeldelooze schemperheid aan, en steekt daarmede den draak, plaatsende tusschen elke zinsnede het refrein.

C'est l'amour, l'amour, l'amour,
Qui fait le monde à la ronde;

vergetende aldus die achting welke hij zoo bij uitstek betuigt voor de souvereine te hebben. Al heeft hij aanmerkingen tegen het stuk, natuurlijk uit de pen der ministers voortgevloeid, dan nog stoot het dengeen, die het waarlijk met het land wel meent, datgene, wat de souvereine gesproken heeft, te hooren verguizen en bespotten. Onder de minste bitterheden van den *Times* behoort, dat de aanspraak wel in Belgie of Nederland, in Frankrijk of Mexiko, in de Levant of Therean schijnt opgesteld, maar niet in Engeland, waaromtrent zij *niets* zou behelzen.

De kracht, waarmede de Koningin gesproken heeft van de noodzakelijkheid, om de orde en het gezag der wetten te handhaven tegen hen, die er nu opentlijk voor uitkomen, dat zij derzelver omverwerping verlangen, heeft veel tevredenheid bij de welgezinden gemaakt.

Het is waar dat er eenige kreten van afkeuring zijn gehoord tegen de Koningin, op haren weg naar het parlement. Eenige Tory- en Radicale bladen noemen dit een uiting van den volksgeest! Dat volk heeft echter in eenige onbeteekenende personen bestaan.

— Het tournooi te Eglintoun-Castle gaat werkelijk door. De dagbladen zijn vervuld met de lang gerekte beschrijvingen van den optogt, de toebereidselen, de inrigting en de drukte, die daartoe reeds heerscht. De ridders en schildknapen zijn in tenten aan de uiterste zijden van het strijdperk, en geheel het kasteel van Lord Englintoun is met gasten vervuld. De toevloed derwaarts is zoo aanzienlijk, dat vele honderde personen onder den blooten hemel hebben moeten overnachten. Het kasteel is zeer schoon, ongeveer 26 mijlen van Glasglow gelegen. Men rekent dat wel 60,000 personen dit steekspel, hetwelk geheel op den ouden ridderlijken voet is ingerigt, zullen bijwonen. Het strijdperk is 300 voet breed en 600 voet lang. De zalen van het kasteel, inzonderheid de groote eetzaal, is zeer gepast op oude ridderhaftige wijze ingerigt.

De eerste wapenheraut is die van Eglintoun, die wordt opgevolgd door den vrederegter (Lord Saltoun), den officier van de hellebardiers, den heraut van het tournooi, den ridder-maarschalk van het strijdperk (sir G. Lamb), de dames, de Koning van het tournooi (de markies van Londonderry), de Koningin (Lady Seymour), de Heer van het tournooi (Lord Eglinteun), de ridders elk naar hunne wapenborden, als van den rooden Leeuw, den gouden Leeuw, de witte roos, van den griffioen en wat dies meer zij. Het geheel zal een grootsch gezigt opleveren; eene maskerade gepaard met militaire evolutien van den ouden tijd, regt geschikt om bewoners van het land, door Scott's penseel zoo heerlijk gemaald, te behagen. — Een leger van koks is tevens ingeroepen, om allen genoodigden en deelnemers aan het feest na den afloop, heerlijk te onthalen. Ontzettende aanvoeren van wijn, gevogelte, enz., hebben daartoe plaats gehad.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Sloep *Argos*, Kapt. J. J. Marshall, van Berbice, hebbende 7 dagen reis.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 1 November 1839.

Het ERF, gelegen aan de *Weidestraat*, La. D. No. 31 Nieuwe Wijk, aankomende J. N. DE VRIES GERHARDT. — *f* 70. — JACOB SAMUEL JESSURUN, voor de minderjarigen RACHEL en ISAAC JESSURUN.

Advertentiën.

(38450) Op Donderdag den 7den dezer, inplaats van Woensdag den 6den des namiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De reeds geannonceerde *BOEKWERKEN*, van den Boedel P. VOS, ingevolge daarvan te formeren *Cathalogus*.

Paramaribo, den 4 November 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

TOONEEL-GENOOTSCHAP

THALIA.

(39166) De werkzaamheden aan het Tooneel-Gebouw zoo ver gevorderd zijnde, dat het Bestuur van dit Genootschap zich vleijen durft, in de volgende maand of wel, *uiterlijk* in de maand Januarij e. k., met het geven van *REPRESENTATIEN* eenen aanvang te kunnen maken, terwijl er nog vele Deelhebbers in het plan van inteekening nalatig blijven in de voldoening der acten aandeelen, zoo vindt het Bestuur voornoemd zich genoodzaakt, die achterstalligen al nog dringend uittenoodigen, om *voor* of *uiterlijk*, met het einde dezer maand, het door hen verschuldigde aan te zuiveren, daar het anders in de onaangename verpligting zoude gebragt worden, daartoe *Regtsmiddelen* aan te wenden, ten einde niet alleen het voorgestelde doel te bereiken, maar ook te kunnen voldoen, aan de verbindtenissen welke het Bestuur ten dien einde heeft moeten aangaan.

Paramaribo, den 2 November 1839.

Op last van het Bestuur,
H. F. WESENHAGEN,
Secretaris.

(38447) Allen die iets te vorderen hebben van – of verschuldigd zijn aan den Boedel wijlen G. STEWART, of deszelfs nagelaten Plantaadje ¹/₄ Lot *L. L.*, gelegen in de rivier *Saramacca*, gelieven daarvan opgave te doen, ten huize van den ondergeteekende.

Paramaribo, den 4 November 1839.

F. CARSTAIRS,
Executeur Testamentair.

(39164) De ondergeteekende voornemens zijnde naar het *Moederland* te vertrekken, noodigt ten vriendelijkste alle zijne Debiteuren uit, het verschuldigde te voldoen, opdat hij niet in de onaangename noodzakelijkheid gerake, de nalatigen door *Regtsmiddelen* tot betaling te verpligten.

De genen, welke vorderingen ten zijnen laste hebben, gelieven dezelve ten fine van betaling aan te bieden.

Paramaribo, den 2 November 1839.

JB. VOET.

GOEDE RIJST

à 12 Centen per ℔; te bekomen bij
(39167) TH. CORDUA.

(39168) HEDEN MORGEN om *negen* uren, zal ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Het *HUIS* en *ERF* aan de *Gravestraat*, bekend onder La. B No. 70; aankomende den uitlandigen Heer H. H. DIEPERINK.

Paramaribo, den 5 *November* 1839.

JAN DE JAGER EZN. qq.

VENDU:

(39165) *HEDEN MIDDAG* om 4 uren, ten Pakhuize van
DEGENHARD & KRAMER.
Paramaribo, den 5 *November* 1839.

(38448) M. A. KEIJSER, zal *MORGEN MIDDAG* om 4 uren, ten zijnen huize verkoopen:

De reeds vroeger ter verkoop geannonceerde ERVEN, liggende in de *Maagdenstraat*, achter de *Luthersche Kerk*, tusschen de Erven, N. W. La. C. No. 83 en 84.

Alsmede de *NALATENSCHAP* van C. F. HARTMAN Jr.

Paramaribo, den 5 *November* 1839.

(38454) GEORGE FRASER vertrekt.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip *Noord-Holland* Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijss. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Kofschip *Jacoba*, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 November.

Het gezinkt Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Van West en de Hart.

Het Barkschip *Mercurius*, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Is voorzien van eene Polis. — Sluit 20 November.

Het gezinkt Kofschip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres bij C. J. Leijsner.

Naar Rotterdam:

Het Schooner Brikschip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krull. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit MORGEN.

Het Nederlandsch Kofschip *Anthonij*, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.